

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri De Dusburg, Ordinis Teutonici Sacerdotis, Chronicon
Prussiae**

Petrus <de Dusburg>

Francofurti ; Lipsiae ; Regiom. Pruss., 1679

Cap. CLXXXVII. De Vastatione terrae Colmensis & territoriorum castrorum
Grudens, Insulae S. Mariae, Santirii, Cruceburg, & destructione castri
Clementis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11850

Hartmannus Cœ de Heldrungen VIII. Mag. Gener. Ord. Teut.

Conradus de Tierberg IX. Mag. Provinc. in Prussia.

Congrato itaque magno exercitu frater Conradus de Tierberg Magister & Fratres intraverunt terram Pogesaniæ, & viris sine numero interfectis, vastatâque terra incendio & rapinâ, mulieres & parvulos captos deduxerunt. Dum autem hæc agerentur, tam viri quam mulieres maledixerunt cuidam Sambitæ dicto Bonse, Camerario de territorio Pubeten (a) afferentes, quod ipse hujus nefandi criminis auctor fuisset motivum primum & origo. Hic Bonse voluit habere manifestè duas uxores, & quia fratres hoc prohibuerunt, provocatus in iram, omnes quasi Pruthenos ad Apostosiam incitavit. Unde ex gentibus ejus demeritis, morte, quam meruit damnatus.

ANIMADVERSIO.

(a) Ubi olim Sacer fuit Iucus. *Vid. Henneb. pag. 350.*

CAP. CLXXXVI.

Ad Idem.

EOdem anno, tempore autumni Fratres iterum armatâ manu intraverunt prædictam terram Pagesaniæ, & vastatâ iterum incendio & rapinâ, captis & occisis omnibus, præter paucos, qui cum familiâ sua versus Lethoviam ad territorium castri Garthe secesserunt ipsam in solitudinem redegerunt.

CAP. CLXXXVII.

Vastatione terræ Colmensis & territoriorum castrorum Grudens, Insula S. Mariæ, Santirii, Cruceburg, & destructione castri Elementis.

Hoc

Hartmannus C. de Heldrungen VIII. Mag. Gen. Ord. Teut.
Conradus à Tierberg Senior IX. Mag. Provincialis Prussæ.

Hoc tempore fuit in terra Colmensi quidam frater Bertholdus de Northusen Provincialis commendator, qui licet esset (*a*) providus dispensator in cura domestica, tamen ad bellum fuit minus valens, quia minor est ad singula sensus, quia non obstat insultationi infidelium, ut debebat. Unde Sudovvitæ saepius intraverunt terram Colmensem, & factâ magnâ strage in populo Dei vastatâque terrâ incendio & rapinâ recesserunt, & cum sentirent, quod nullus resisteret eis, ausi fuerunt cum modico exercitu dictam terram Colmensem hostiliter subintrare. Tandem Magister fratrem Hermannum de Sconenberg virtutem in bellis exercitatum constituit in Commendatorem, Provincialem dictæ terræ, qui eis viriliter restitit, quia quotiescunque Sudovvitæ cum parvo exercitu intrarent terram Colmensem, ipse cum armigeris suis audacter occurrit eis, & aggrediens eos in bello vicit, & occisis plurimis, alios in fugam convertit, & hoc toties reiteratum fuit ab eo, totque occisi fuerunt, quod Sudovvitæ amplius venire sine magno exercitu non audiebant. Provocati ergo de tanta strage suorum, & tam variis damnis, quæ incurrerant in terra Colmensi, Scumandus Capitaneus Sudovvitarum cum IV. millibus gentis suæ & virtute exercitus Lethovvinorum potenter intraverunt terram Colmensem in die XI. millium Virginum, & mortem suorum multipliciter vindicabant. In primo congressu castrum cuiusdam feodatarii dictum (*b*) Pollovist situm supra fluvium Osse gravioriter impugnaverunt, & utique destruxissent; sed tandem hæc pœna intervenerunt; ut caestrenses duos viros expertos concederent, qui exercitum infidelium ducerent & reducerent per terminos Christianorum, & sic salvi permanerent. Quo facto processerunt ante castra scilicet Redinum (*c*) Lipani, deinde ad castrum

*Hartmannus C. de Heldrungen VIII. Mag. Gener. Ord. Teut.
Conradus à Tierberg Senior IX. Mag. Prov. in Prusia.*

castrum (d) Welscus, cuius suburbium funditus cremaverunt. Posthæc castrum dictum (e) Turnitz cuiusdam feodatarii durissimè impugnaverunt, castrisbus è contra se opponentibus, & licet illâ die non proficerent in pugnando, manserunt tamen illa nocte in obsidione ejus. Sed crastinâ die dum sentirent castrum firmatum plurimis armigeris, quam antè, sine impugnatione alterâ recesserunt. Post hoc venerunt ad (f) castrum Clementis, quod fuit cuiusdam feodatarii & undique vallantes impugnaverunt, tandem igne apposito penitus combusserunt, & centum homines Christiani fuerunt in eo extincti, præter mulieres & parvulos, quos captos deduxerunt. (g) Ultimo processerunt contra hæc castra & civitates, scilicet Grudentz Insulam S. Mariæ & Santirium & Christburg, & quicquid occurrit eis in via, vel occiderunt, aut ceperunt, vel in cinerem redegerunt. Deinde cum inestimabili prædâ hominum Christianorum & aliarum rerum recesserunt. Quanta mala & quam magnam stragem in populo Dei & quantam verecundiam fecerit iste exercitus sacramentis Ecclesiæ & ministris, nullus sanæ mentis posset sine lacrymis cogitare.

ANIMADVERSIONES.

- (a) Durius de ipso loquitur Jeroschinus, Interpres Dusburgii. Sic enim ille: Ein LandCommentuwer/ uss den Pfennig suver / den Ulnertthanen swinde/ und ken den Bienden Linde. Auctor Chron. Germanici antiqui in 4. dicit de ipso: Uff Geldein harter Mann/ Und all seim Gesinde. Quam ob rem etiam huic Bartholdo abrogatum fuisse magistratum à Magistro generali referunt citati Auctores.
- (b) Alia antiqua Chronica Germanica habent Plovois vel Plaudis, Strykoloski legit Plocoist.
- (c) Liepe legit Jeroschinus. Auctor Chron. Ger. antiqui in 4. legit Liepe. Henneb. in Chron. fol. 257. habet Libna, zuvor Lieppe,

Mm

(d)

Hartmannus G. de Heldrungen VIII. Mag. Gen. Ord. Teuton.
Conradus à Tierberg Senior IX. Mag. Prov. in Prussia.

- (d) Welsas haber Jeroschinus. Author Chron. Germ. modo citatus dicit Welsam das nu Pappau ist genant. Ipse Dusburgius infra cap. CCLVI. habet Welsais.
- (e) Tewernige habent alii antiqui Scriptores.
- (f) Castrum Clementis, alias dictum Clementsburg/ hodiè Clementsfahren. Trajectus est ad Nogadum amnem, duobus milliaribus à Civitate Elbinga, in ditione ejusdem civitatis. Dn. Zamelius.
- (g) Dn. Zamelii Chronicon M. S. Germanicum antiquum, duo milia puerorum capta fuisse, refert.

CAP. CLXXXVIII.

De

Bello Sudowitarum, & de bello finali terra Prusciae.

Xpugnatis saevente Domino Iesu Christo cunctis gentibus terra Prusciae, restabat adhuc una & ultima, scilicet Sudovitarum, & posterior inter omnes, quam fratres non in humana virtute, nec in pugnatorum multitudine, sed in divinæ protectionis auxilio confisi, viriliter sunt aggressi. Attendentes quod non solum caput & alia pars corporis, sed etiam cauda hostia secundum præceptum divinum in sacrificio jubetur offerri. Ut ergo fratres hostia suæ finem consumationis opponerent, incepérunt bellum contra terram Sudovvia in hunc modum.

CAP. CLXXXIX.

De

Vastatione territorii Kimenow terræ Sudovviae.

mla

Fra-

